

οὐδέποτε ζητῆ νερό! Τὰ ἄλλα χαρίσματα, ἅτινα τῷ ἐδώρησεν ἡ φύσις, τὰ παραλείπομεν, ὅπως μὴ ἐρεθίσωμεν τὴν μετριοφροσύνην του.

Τοιοῦτος ἐν τραγελαφικῇ σκιαγραφίᾳ ὁ τύπος μας . . . πρὸς τὸ παρόν. Προϊὸν ξένων ἐθίμων εἰσαχθὲν ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ μήπω ἐξευγενισθὲν, καὶ ὡς εἰς πάντα τὰ ἐκ τῆς ξένης, προσεκολλήθημεν ἐπὶ τῆς κακῆς αὐτῶν ὄψεως ἕως οὐ ἀργὰ ἀργὰ στραφῶμεν καὶ πρὸς τὴν ἄλλην. Ὁ κ. Σπουργίτης δὲν ἐγνώρισεν ἔτι τὴν ἀποστολὴν του, νομίζει ὅτι ὅλη ἡ ἐργασία του περιστρέφεται περὶ τοῦ πῶς νὰ ὁμιλῶσι δι' αὐτόν, ἐνῷ ἀκριβῶς τὸ δρῶν τοῦτο πρόσωπον ἐνὸς καλοῦ δημοσιογραφικοῦ φύλλου δέον νὰ μένη ἐντελῶς ἀφανές. Θεωρεῖ ὅτι ἡ ἐφημερίς, ἣν ὑπηρετεῖ εἶναι ὄργανον τῆς προαγωγῆς του, ἐνῷ ἀκριβῶς πρέπει νὰ συμβαίη τὸ ἐναντίον· αὐτὸς εἶναι ὄργανον τῆς προαγωγῆς τοῦ φύλλου, οὐτινος ἐξυπηρετεῖ τὰ συμφέροντα. Νομίζει ὅτι οἱ ἀναγινώσται συγκινοῦνται ἀναγινώσκοντες τί κάμνει, πῶς περνᾷ καὶ πῶς διασκεδάζει, ἐνῷ ζητοῦν ἀπλῶς νὰ μάθωσι τὰ νέα καὶ οὐδ' ἐνδιαφέρονται διόλου νὰ μάθουν τίς τὰ ἔγραψε. Τὸ ψεῦδος θεωρεῖ ικανότητα πρωτίστην καὶ ὑποθέτει ὅτι ὁ κόσμος δὲν τὸ ἐννοεῖ.

Ὁ χρόνος ὁ τὰ πάντα μεταβάλλων ἴσως μᾶς τὸν παρουσιάσῃ μίαν ἡμέραν ὑπὸ χρώματα εὐγενέστερα, ὀλιγώτερον πρόστυχα καὶ τὸ καταπράσινο ἐνδυμᾶ του μεταβληθῆ ἀργότερον εἰς γλυκύτερον (vert-bouteilles, πιθανὸν μάλιστα τὰ κατακόκκινά του νὰ τὰ ἴδωμεν . . . fraises-ecrases! Αὐτὰ πλέον εἶναι ἔργα τοῦ πανδαμάτορος.

* Ἄλλοτε, κύριε Σπουργίτη, ἐβλέπομεν τὰς πλείστας κυρίας μας καθ' ὁδὸν μὲ μελιτζανιά, τώρα ὡς πρὸς αὐτὸ ἐπολιτίστημεν, δὲν μένει πλέον ἢ ν' ἀνακράξωμεν ἐκ βάθους ψυχῆς καὶ πρὸς σε :

— Κύριε Σπουργίτη, βγάλε πλέον τὰ μελιτζανιά σου.

N. Γ. MANTZABINOS

ΕΚ ΤΟΥ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ

Μὴ ζητεῖτε ποτὲ ἀπὸ κανένα νὰ σᾶς δώσῃ τὸν λόγον τῆς τιμῆς του.

— Ἐὰν ᾔηνε τίμιος, τὸ πρᾶγμα εἶνε περιττόν.

— Ἐὰν ᾔηνε ἀχρεῖας, εἶνε ἀνωφελές.

Ἡ ἀμάθεια τῶν μητέρων, προξενεῖ εἰς τὰ τέκνα μας περισσότερον κακὸν τοῦ ἀγαθοῦ, οὐτινος πρόξενος γίνεται ἡ στοργὴ των.